

ת"פ 42328/10/14 - מדינת ישראל נגד אילן איטה, ליאור-שלום חזיזה (עציר) - נדון

בית משפט השלום בקריית גת (בשבתו באשדוד)
ת"פ 42328-10-14 מדינת ישראל נ' איטה ואח'
בצירוף עם ת"פ 13446-06-14, ת"פ 62100-03-15, ת"פ 19368-02-16,
ת"פ 10012-10-15, ת"פ 57298-01-18, ת"פ 52121-12-17.
בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אילן איטה

2. ליאור-שלום חזיזה (עציר) - נדון

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה : עו"ד נעמה קלאוס

נאשם 1 ובא כוחו עו"ד בן יהודה

גזר דין לנאשם 1

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-7 כתבי אישום כדלקמן:

א. בת"פ **42328-10-14** הורשע הנאשם בשלוש עבירות של גניבה בניגוד לסעיפים 384 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 4.4.14 גנבו הנאשם וחזיזה מחנות "שקם אלקטריק" באשדוד מכונית קפה בשווי 1890 ₪ ומיד שבו לחנות וגנבו בידורית בשווי 600 ₪. ביום 11.4.14 גנבו הנאשם וחזיזה שואב אבק רובוטי מחנות "מחסני חשמל" באשדוד.

ב. בת"פ **13446-06-14** הורשע הנאשם בעבירות של גניבה ותקיפה סתם בניגוד לסעיפים 379 ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 27.6.13 גנב הנאשם מסניף "שופרסל דיל" בנתניה כרית שינה, מסך טלוויזיה, יינות, בשרים וחטיפים בשווי כולל של 3033.64 ₪, משנדרש על ידי השומר להציג חשבונית, דחף הנאשם את השומר וברח מהמקום.

ג. **בת"פ 62100-03-15** הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה בניגוד לסעיפים 447(א) ו- 384 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 16.9.14, הסיג הנאשם גבול למחסן חנות KSP בהוד השרון וגנב 3 פלאפונים מסוג LG3.

ד. **בת"פ 19368-02-16** הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בצוותא חדא בניגוד לסעיף 384(א)+29 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 12.2.12 גנבו הנאשם וחזיזה בצוותא חדא, מחנות "ששת" בנס ציונה, מספר סכינים וארבעה ארגזי סחורה שהכילו כלי מטבח בשווי של 5,428 ₪.

ה. **בת"פ 10012-10-15** הורשע הנאשם בעבירות של גניבה, הסגת גבול פלילית וקשירת קשר לעוון, בניגוד לסעיפים 384, 447(א) ו- 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 25.3.13 קשרו הנאשם וחזיזה קשר עם אדם אחר במטרה לבצע גניבה והסגת גבול, בכך שנכנסו לחנות "רנבי" בתל אביב, ובעוד האחר שוחח עם המוכרת, הנאשם גנב 14 פרטי מצעי מיטה יקרי ערך, הוציאים מהחנות והעבירם לחזיזה אשר הכניסם לרכבו. שווי המצעים מעל 20,000 ₪.

ו. **בת"פ 57298-01-18** הורשע הנאשם בעבירות של גניבה וניסיון גניבה בניגוד לסעיפים 384, ו- 384+25 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.1.17 גנב הנאשם מחנות "בנא משקאות" בראשון לציון, בקבוקי יין בשווי כולל של 4500 ₪. ביום 7.2.17 ניסה הנאשם לגנוב מאותה חנות 2 בקבוקי יין, משהבחין בו עובד החנות השאיר הנאשם את השקית עם היינות, ונמלט מהחנות.

ז. **בת"פ 52121-12-17** הורשע הנאשם בעבירה של קשר לעשות עוון, ב- 17 עבירות של גניבה ובעבירה של ניסיון גניבה בניגוד לסעיפים 499(א)(2), 384 ו- 384+25 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

כתב האישום מכיל 4 נאשמים ו- 34 אישומים, מתוכם חלקו של הנאשם מתבטא ב- 18 אישומים. כל הגניבות

שבוצעו בצוותא בוצעו באותה השיטה כאשר אחד הנאשמים מסיח את דעתו של המוכר בחנות, או מסתיר את האחרים, בעוד האחרים יוצאים מהחנות עם הרכוש הגנוב מבלי לשלם עליו, והכל כמפורט להלן:

על פי עובדות **אישום מספר 1**, הנאשם והאחרים קשרו קשר לגנוב מחנויות שונות מוצרים יקרים שונים, במשך כשנתיים, תוך חלוקת תפקידים ביניהם.

על פי עובדות **אישום מספר 4**, ביום 27.11.17 גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא, מחנות מוצרי חשמל באור יהודה, פטישון ושתי מברגות בסכום כולל של 1400 ש"ח.

על פי עובדות **אישום מספר 5** ביום 24.11.17, גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא, מחנות מוצרי חשמל בפתח תקוה, שני שואבי אבק בשווי כולל של 4,200 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 7** ביום 14.10.17, גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא, מחנות "מחסני חשמל" בנתניה, שני שואבי אבק בשווי כולל של 4,000 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 8** ביום 3.10.17, גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא, מחנות "ACE" באשקלון, שישה שואבי אבק בשווי כולל של 7,500 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 9** ביום 17.9.17 ניסה הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא לגנוב תכשיטים מחנות "רויאלטי" בחולון, אלא שבשל גניבה קודמת שבוצעה בחנות, מגירות התכשיטים היו נעולות ועל כן לא הצליחו לגנוב.

על פי עובדות **אישום מספר 12** ביום 15.07.17 גנב הנאשם ביחד עם אחר מחנות "סופרפארם" בחולון, סכיני גילוח ופחיות "סימילאק" בשווי כולל של 3,500 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 13** ביום 5.7.17 גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא, מחנות "ארמתי" בקרית גת, מזוודה ובה מקדחה, בשווי של 2,500 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 14** ביום 22.06.17 גנב הנאשם ביחד עם חזיזה, לביא ואלמקייס, מחנות "אושר עד" בירושלים, 12 בקבוקי שתיה מסוג "בלאק" ו"שיבס" בשווי כולל של 4300 ₪. מיד עם צאתם מהחנות, הבחין בהם הקב"ט ושאל למעשיהם, הנאשמים ברחו מהמקום והשאירו את המוצרים.

על פי עובדות **אישום מספר 15** ביום 17.6.17 גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא, מחנות "טיב טעם"

בהרצליה, 2 ארגזי קוקה קולה אותם מילאו בבקבוקי אלכוהול בשווי לא ידוע.

על פי עובדות **אישום מספר 17** ביום 24.05.17 גנב הנאשם ביחד עם שני אחרים, מחנות "עולם הקולנוע" בכפר סבא, שני רכינועים בשווי כולל של 1,800 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 20** ביום 07.05.17, גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ולביא, מחנות חשמל ביטאן בשדרות, מעבד מזון בשווי 2,500 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 22** ביום 03.04.17 גנבו הנאשם ולביא מחנות לממכר מצלמות בעיר נשר, 2 מצלמות בשווי כולל של 5,000 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 23** ביום 21.03.17 גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ואלמקייס, בקבוקי אלכוהול מחנות "יוחננוף" בנתניה.

על פי עובדות **אישום מספר 28** ביום 06.12.16 גנבו הנאשם ואלמקייס, מחנות "אופטיקל" בחולון, 2 זוגות משקפי שמש בשווי של 1500 ₪.

על פי עובדות **אישום מספר 31** ביום 16.12.16 גנב הנאשם ביחד עם חזיזה ואלמקייס, מחנות "שופרסל דיל" בנס ציונה, 4 בקבוקי אלכוהול בשווי לא ידוע.

על פי עובדות **אישום מספר 32** ביום 13.10.15 בבנק מזרחי באשדוד, נפלו מכיסו של המתלונן שטרות כסף בסך כולל של 2000 ₪. הנאשם גנב את הכסף שנפל על אף שבמאמץ סביר ניתן היה לאתר את בעליו.

על פי עובדות **אישום מספר 34** ביום 23.11.17 גנבו הנאשם וחזיזה מחנות "רויאלטי" בירושלים, ארבעה צמידים בשווי כולל של 40,000 ₪.

תסקירי שירות המבחן

2. בתסקיר מיום 03.07.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 45, נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד כנהג משאית ומחסנאי ולסירוגין עובד בשיפוצים ובסיוע לאחיו בעל עסק עצמאי, בוגר 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא. לאחר שחרורו החל בניהול אורח חיים עברייני אשר כלל התמכרות להימורים ועבירות מתחום הרכוש וההונאה, בגיל 30 פיתח התמכרות לסמים נרקוטיים.

הנאשם הופנה לראשונה לשירות המבחן בשנת 2006 בשל עבירות רכוש והונאה. שירות המבחן ציין כי בעבר

הנאשם אובחן כסובל מבעיית התמכרות להימורים עם סימני דיכאון והותאם עבורו טיפול תרופתי, אך הנאשם לא נטל אותו. הנאשם התקשה להתמיד בצו מבחן שהוטל בעבר ולקראת סיום תקופת הצו נעצר בגין עבירות גניבה והונאה. הנאשם שיתף פעולה בתקופות של ניסיון טיפולי, אך התקשה בביצוע שעות של"צ והמשיך מעורבות בפלילים.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על חלקו בביצוע וטען כי היה נתון להתמכרות פעילה לסמים והימורים. שירות המבחן העריך כי על רקע דפוסי אישיותו, חוסר בשלות וחוסר בגרות, ועל רקע קשיי להתמיד בטיפול במסגרות טיפוליות, קיימת רמת סיכון בינונית עד גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד, בהיעדר טיפול. בשים לב שהנאשם פנה להליך טיפולי ושיתף פעולה, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון לצורך ניסיון טיפולי.

3. בתסקיר מיום 30.10.17 ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הניסיון הטיפולי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פלייטים חדשים. דווח כי הנאשם מגיע לשיחות ומוסר בדיקות נקיות מסם. שירות המבחן המליץ לדחות הדיון בשלושה חודשים לצורך בחינת המשך ההליך הטיפולי.

4. בתסקיר מיום 07.02.18 ציין שירות המבחן כי ביום 25.12.2017 נעצר הנאשם לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו ריבוי עבירות של קשירת קשר לעוון וגניבות בין השנים 2015-2017 ובהמשך הוארך מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. לפיכך ציין שירות המבחן כי אין עוד טעם לדחות את הדיון לצורך בחינת הליך טיפולי.

5. בתסקיר מיום 18.11.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר לאחרונה בדיקות אשר נמצאו נקיות משרידי סם. עוד ציין כי הנאשם שהה כחודשיים במעצר ובהמשך כ-9 חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע נכונות להתגייס להליך טיפולי אך התקשה להתייחס לכך שנפתחו נגדו תיקים בעת שהיה בקשר עם גורמי טיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מצבו וכי קיים פער בין הצהרותיו להתנהגותו. להערכת שירות המבחן הנאשם אינו פנוי לתהליך בחינה עצמית ביקורתית, בחינה שמהווה תנאי ראשוני בעריכת שינוי, ולפיכך לא המליץ על העמדתו של הנאשם במבחן, ואף לא המליץ על הארכת מאסר מותנה.

6. בתסקיר מיום 30.05.19 עדכן שירות המבחן כי בדצמבר 2018 פנה הנאשם מיוזמתו לתחנה לנפגעי סמים ומדיווח הגורם המטפל נמסר כי הנאשם מגיע לשיחות ומשתף בקשיי. שירות המבחן ציין כי לנאשם התייחסות מצמצמת לעבירות שביצע, וקושי לבחון התנהלותו. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי האחריות למניעת שליחתו למאסר, מוטלת עליהם. עוד ציין בתסקיר כי הנאשם מביע רצון להימנע מענישה אשר עלולה לפגוע ביציבות שהשיג כיום. שירות המבחן בסופו של יום התרשם כי הנאשם עדיין מתקשה לקבל אחריות למעשיו ומצבו, וכל עוד הנאשם אינו בשל לבחון באופן מעמיק את מאפייניו האישיותיים ואת בחירותיו, אין מקום להמלצה טיפולית. לפיכך, שירות המבחן סבור כי יש מקום להמשיך ולעקוב אחר מוכנותו של הנאשם לערוך תהליך שינוי מהותי, ולשם כך המליץ על דחיית הדיון למשך 5 חודשים.

7. **המאשימה** הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם, ואת פסקי הדין בהם הוטל והוארך המאסר המותנה חב ההפעלה שתלוי ועומד נגדו. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, לכך שמדובר בנאשם רצדביסט. לשיטתה יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד. בטיעוניה בכתב טענה כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מעבירות הרכוש נע בין 1-6 חודשי מאסר ולעבירת האלימות בין 1-6 חודשי מאסר. בטיעוניה ביחס ל- 2 התיקים האחרונים שצורפו טענה כי מתחם העונש ההולם לכל עבירת רכוש נע בין 0-6 חודשי מאסר.

המאשימה טענה כי העבירות בוצעו בתחכום, לאחר תכנון, בחלק מהאישומים בצוותא חדא. ההיקף המצטבר של הרכוש הגנוב הוא רב, ורק חלק מועט הוחזר לבעליו. לדבריה העבירות בוצעו כשמאסר מותנה בן 10 חודשים חב הפעלה מרחף מעל ראשו של הנאשם, נתון המלמד כי אינו סר למרות החוק.

לאור האמור עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר מצטבר למשך 48 חודשים תוך הפעלה במצטבר של התנאי כך שהנאשם ירצה סה"כ 54 חודשי מאסר בפועל ובנוסף ייגזר עליו מאסר על תנאי בעבירות רכוש, קנס ופיצוי למתלוננים. במועד נדחה הבהירה המאשימה כי המאסר למשך 48 חודשים אליו עתרה הוא רק בגין תיק 52121-12-17 וכי היא מבקשת כי מאסר זה יצטבר למאסר אליו עתרה ביתר תיקיו של הנאשם.

8. **ב"כ הנאשם** ביקש לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום ולהאריך את המאסר המותנה התלוי כנגד הנאשם. ב"כ הנאשם אף הציע לפצל את התיקים וליתן גזרי דין נפרדים.

ב"כ הנאשם ציין כי בתיק בו הנאשם הודה בריבוי עבירות רכוש, היתה הסכמה דיונית עם המאשימה כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר ולפיכך ישנה חשיבות לסוגיית השיקום וחשיבות לקבל תסקיר עם המלצה סופית של שירות המבחן.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בעיצומו של ההליך השיקומי, פנה בדצמבר 2018 מיוזמתו למרכז לנפגעי סמים והחל הליך של גמילה. הנאשם מצוי מזה מספר חודשים בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן והחל לעבוד בצורה מסודרת (הוגשו לבית המשפט תלושי שכר). לדבריו, הגם שהתסקירים הראשונים שהתקבלו בעניינו לא המליצו על הארכת המאסר המותנה, מהתסקיר האחרון ניתן ללמוד על נכונות הנאשם להירתם להליך טיפולי, וגזירת עונשו בעת הזו, ללא סיום ההליך הטיפולי, תגדע את הליך השיקום ותפגע במוטיבציה של הנאשם להשתקם. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לדחיית מתן גזר הדין עד שתתקבל המלצה סופית של שירות המבחן, על מנת שניתן יהיה לשקול הארכת המאסר המותנה ככל שתהיה המלצה שכזו.

לדבריו הנאשם סבל מהתמכרות לסמים ולהימורים, אלא שבמהלכו של ההליך הפלילי הנוכחי, עבר "מהפך טוטאלי". ב"כ הנאשם ביקש שהדין ידחה כדי להציג עדויות בנוגע לשינוי שעבר הנאשם. הגם שהדין נדחה כמבוקש, לא התייצבו עדים מטעמו בבית המשפט ולא הוצגו עדויות בעניין זה.

ב"כ הנאשם הציג פסיקה בתפ"ק 16329-06-17 שם הוגשו בעניינה של אותה נאשמת 35 תסקירים וניתנה לה

הזדמנות להמשיך בשיקום על אף שהמשיכה בביצוע עבירות.

ב"כ הנאשם טען כי נסיבותיו של הנאשם, קרי השינוי שערך בחייו, העובדה שעובד לפרנסתו, העובדה שלא פתח תיקים חדשים, ששיתף פעולה עם שירות המבחן, כמו גם העובדה שהמאסר המותנה הוטל בגין עבירה משנת 2004 וחלפו מאז 15 שנה מצדיקות להאריך את התנאי, או לכל הפחות להפעילו בחופף. בטיעוניו בכתב אף הוסיף וטען כי העבירה היחידה שמפעילה את התנאי היא מלפני 5 שנים.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו של הנאשם, להיותו בהליך פשיטת רגל, אב ל-4 ילדים, וכך שעונש מאסר יפגע במשפחתו. כמו כן ביקש להתחשב בתקופה הממושכת, כשנה, במסגרתה שהה הנאשם במעצר בית מלא בתנאי איזוק אלקטרוני.

לטענת ב"כ הנאשם יש קשר הדוק בין כל העבירות, בהיותן מאותו סוג, ובשל העובדה כי בוצעו באותה שיטה, כלפי אותו סוג של חנויות, ולפיכך עתר לקביעת מתחם עונש הולם אחד לכל האישומים בכל התיקים. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם לכל האישומים נע בין 8-14 חודשי מאסר ועתר לגזור על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם (ככל שתידחה בקשתו להטיל ענישה שיקומית ולהאריך את המאסר המותנה)

ב"כ הנאשם הפנה לגזרי הדין שניתנו בעניינם של חזיזה ולביא, אשר הועמדו לדין ביחד עם הנאשם בתיק 52121-12-17, טען שעניינם חמור יותר, שחלקם בביצוע העבירות גדול יותר, שעברם מכביד יותר, שאין בעניינם שיקולי שיקום, ולפיכך עתר לעונש קל יותר מאשר הוטל עליהם.

ככל שבית המשפט לא ימצא לנכון להאריך את המאסר המותנה, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בענישה שלא תעלה על 14 חודשי מאסר, כולל הפעלת התנאי.

9. **הנאשם** ביקש לומר דברים. הנאשם ציין כי ניהל חיים "לא בריאים" אך בשנתיים האחרונות ערך שינוי "דרסטי", הפסיק עם חיי העבריינות. ניתק קשרים עם חבריו, התחיל הליך שיקום, מוסר בדיקות שתן, עובד בצורה מסודרת. לדבריו בית המשפט הפנה אותו לשירות המבחן, נתן לו תקווה, מזה שנתיים לא נפתחו תיקים. ביקש שהדין ידחה עד שיתקבל תסקיר עם המלצה סופית. הנאשם חזר על הדברים גם בטיעונים שהגיש בכתב. ציין שכיום אינו מהמר, אינו צורך סמים, לא מבצע עבירות, הביע צער על מעשיו, ביקש להתחשב במשפחתו ובילדיו, והבטיח שלא יחזור לבצע עבירות.

דין

האם העבירות שביצע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים?

10. בהתאם לסעיף 40ג לחוק, יש לקבוע האם העבירות שעבר הנאשם מהוות אירוע אחד אשר יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד, או שעסקין בעבירות המהוות כמה אירועים, ובהתאם יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים (ראו בעניין זה ע"פ 8641/12 סעד נגד מדינת ישראל, (05.08.2013)).

כב' השופטת ד' ברק-ארז בדעת רוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, קבעה את מבחן "הקשר ההדוק" (פסקה 5):

"בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה".

ראו גם ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל**; ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'**; רע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל**, ע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (24.06.2015).

11. בת"פ 52121-12-17, אשר במסגרתו מיוחסות לנאשם ריבוי עבירות של גניבה, הוא הועמד לדין עם שלושה נאשמים נוספים, אשר כבר נגזר דינם. בעניינו של הנאשם לביא נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבוצעו בת"פ 52121-12-17 בעוד בעניינו של חזיזה, נקבע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים בתיק זה.

12. בעניינו של הנאשם שבפני, 7 כתבי האישום השונים עליהם נותן את הדין, מתארים אירועים נפרדים ושונים שאין בינם כל קשר, הגם שמרבית כתבי האישום הם בגין עבירות רכוש.

בנוגע לאישומים שבתיק 52121-12-17. נדמה כי אין חולק על כך שהעבירה נשוא אישום 32 שעניינה גניבה במציאה מיום 13.10.15, עבירה שבוצעה בסניף הבנק, אינה קשורה כלל לאישומים האחרים שבתיק זה, אין בינה לבין האישומים האחרים כל דמיון וכל דבר משותף, ולפיכך ביחס לאישום זה כלל לא מתעוררת השאלה אם עסקין באותו אירוע.

ביחס ליתר האישומים בתיק זה, על אף שעסקין באותה חבורה של נאשמים אשר ביצעה יחדיו את העבירות, ועל אף שלעיתים הפרש הזמנים בין העבירות היה קצר, אני סבורה שאין קשר הדוק בין העבירות, לעתים הנאשם ביצע הגניבות לבד, לעתים עם אחרים, לעתים עם הנאשמים האחרים שבכתב האישום ולעתים רק עם חלקם. העבירות בוצעו בתקופה של כשנה, בבתי עסק שונים, בערים שונות, ללא קשר או תלות בין אירוע למשנהו. כך למשל העבירה מאישום 34 עניינה גניבת תכשיטים בשווי ₪ 40,000 מתנות תכשיטים בירושלים עבירה שבוצעה ביחד עם חזיזה, בעוד העבירה מאישום 5 שבוצעה למחרת היום בוצעה בעיר פתח תקווה, בחנות מוצרי חשמל ממנה גנבו הנאשם, חזיזה ולביא, שני שואבי אבק בשווי 4200. לעניות דעתי, סמיכות הזמנים וזוהות חלק מהנאשמים המעורבים

אשר חברו יחדיו, בנסיבות שמתוארות בכתב האישום, אין בהן כדי לספק קשר הדוק בין העבירות השונות המצדיק התייחסות אליהן כאל ארוע אחד באופן שיקבע מתחם עונש הולם אחד.

אין עסקינן בהונאת "פונזי" כפי שהיה בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם (ע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.16)), אין מדובר במעשים "שלובים ואחוזים זה בזה לבלתי הפרד", כפי שהיה בעניינו של מזרחי לעיל.

עם זאת, לאור הדמיון הרב בין האירועים וסמיכות הזמנים, ועל מנת למנוע סרבול מיותר, נכון יהיה לגזור בגין האירועים בתיק 52121-12-17 עונש כולל אחד (למעט ארוע הגניבה במציאה), כפי שאף נעשה בעניינו של הנאשם חזיזה.

13. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון לקבוע מתחם עונש הולם בנפרד לכל אחד מכתבי האישום השונים, ולכל אחד מהאישומים המפורטים בת"פ 52121-12-17.

קביעת מתחם העונש ההולם:

14. **העבירות שביצע הנאשם** בכלל האירועים הן: גניבה, ניסיון גניבה, גניבה בצוותא, הסגת גבול, קשירת קשר לעוון ותקיפה.

15. **הערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם:** הגנה על שלמות גופו של אדם, על קניינו, על בטחונו ועל תחושת הביטחון האישי.

16. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים:** בכל הנוגע לעבירת האלימות (ת"פ 13446-06-14), מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, בשים לב שהתקיפה הסתכמה בדחיפה ולא נגרמו חבלות. בכל הנוגע לעבירות הרכוש, הפגיעה בערך המוגן בכל אירוע בנפרד אינה ברף הגבוה, אך הפגיעה המצטברת היא משמעותית, בשים לב שהעבירות נפרסו על פני למעלה מ- 5 שנים והסכום המצטבר שגנב הנאשם ביחד עם האחרים עלה על 100,000 ₪.

17. באשר **לנסיבות ביצוע העבירות:** מרבית העבירות נעשו בתחכום, בשיטתיות, בתדירות גבוהה, לעתים יום אחרי יום, מרבית העבירות כללו קשירת קשר עם עבריינים נוספים, על מנת לבצע את העבירות בצוותא חדא, באופן שחלק מהנאשמים הסיחו דעתם של העובדים בבתי העסק השונים, בעוד האחרים גנבו את הרכוש. העבירות כללו תכנון מוקדם, בחלק מהאירועים היה שימוש ברכב לצורך נטילת הסחורה שנגנבה. העבירות בוצעו ב- 16 ערים שונות בדרום הארץ ובמרכז (אשדוד, נתניה, הוד השרון, נס ציונה, תל אביב, ראשון לציון, אור יהודה, פתח תקוה, אשקלון, חולון, קרית גת, ירושלים, הרצליה, כפר סבא, שדרות, נשר). נתתי דעתי לכך

שמרבית הרכוש הגנוב לא הוחזר לבעליו.

נתתי דעתי לחלקם של האחרים באותם האירועים. אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי חלקו של הנאשם פחות משל האחרים. במרבית האישומים הנאשם הוא זה שהוציא את הסחורה מהמדף והניחה על הרצפה, השולחן, או בכניסה לחנות, בעוד האחרים יצאו עם הסחורה מהחנות כשהנאשם מסתיר מהמוכרים או מסיח דעתם של המוכרים. בחלק מהגניבות דווקא הנאשם הוא זה שיצא עם הסחורה הגנובה מהחנות, כך למשל באישומים 28 ו- 34 בת"פ 52121-12-17. בין אם חלקו בגניבה היה הכנת הסחורה, הסחת הדעת או יציאה מהחנות עם הסחורה: חלקו בגניבה הוא משמעותי ולא ניתן לומר כי חלקו של הנאשם הוא פחות משל האחרים.

לקחתי בחשבון כי הרווח שהופק מן הגניבות קרוב לוודאי התחלק בין המבצעים השונים.

נתתי דעתי לכך שברקע לביצוע העבירות שימוש בסמים וחובות שצבר הנאשם על רקע התמכרותו להימורים.

18. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות של הסגת גבול וגניבה מלמדת כי העונשים נעים ממאסר מותנה ועד תקופת מאסר קצרה, כאשר עסקינן בריבוי עבירות, או בביצוע בצוותא, או כאשר היקף הרכוש הגנוב הוא רב, עונשי המאסר אף ממושכים יותר:

ראו למשל:

- רע"פ 7673/15 ליו"ר **מדינת ישראל** (12.11.15). המבקש הורשע על פי הודאתו ב- 5 עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון ו- 5 עבירות של גניבה בצוותא מתחנות דלק אשר תמורת מכירתו קיבלו המבקש ושותפיו סך של כ- 140,700 ₪). בית משפט קמא גזר על המבקש 8 חודשי מאסר וענישה נלווית, ערעור המבקש בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- ע"פ (י-ם) 57140-03-15 **זינו נ' מדינת ישראל** (19.5.15). המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר וגניבה בצוותא חדא של תיקה של המתלוננת מתוך העסק שבבעלותה, כשבתיק 68,500 ₪. בית משפט קמא גזר על המערער 8 חודשי מאסר והפעיל מאסר מותנה בן 7 חודשים באופן מצטבר, כמו כן הטיל ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.
- ע"פ (ת"א) 36501-02-11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (12.9.11) המערער הורשעה על פי הודאתה בביצוע 3 עבירות גניבה של פרטי ביגוד ומוצרים אחרים, בסכומים של מאות שקלים מחנויות בקניון. המערער נדונה ל-6 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים חלקו בחופף כל שסך הכל נגזרו עליה 9 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה.
- ת"פ (י-ם) 56335-05-15 **מדינת ישראל נ' אלפונסו ואח'** (18.11.15). ארבעה נאשמים שהורשעו על פי הודאתם בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון ו 1-2 עבירות של גניבה בצוותא חדא אחת הגניבות הינה של תיק תכשיטים בשווי של 16,000 ₪ שהונח על ידי המוכר בדוכן בקניון, הנאשמים כולם אזרחים זרים, נדונו ל 7-12 חודשי מאסר, כל אחד על פי חלקו, וענישה נלווית.
- ת"פ 49587-10-14 **מדינת ישראל נ' חביטת ואח'** (8.1.15) נאשם 2 הורשע על פי הודאתו ב-2 עבירות של גניבת תמרוקים בצוותא חדא משני סניפי רשת הסופר-פארם, בשווי אלפי שקלים. נדון לחודשיים מאסר בפועל, שהיא תקופת המעצר שריצה, לצד ענישה נלווית.
- ת"פ (קריית) 18625-03-15 **מדינת ישראל נ' קיס ואח'** (8.1.17) הנאשמים הורשעו על פי הודאתם

ב- 3 עבירות של גניבה בצוותא חדא של 3 טלפונים ו- 2 טאבלטים משלושה בתי עסק שונים. נאשם 3 צירף תיק של גניבת בשמים ותיק של קשירת קשר לביצוע עוון וגניבה בצוותא של בגדים בשווי אלפי שקלים. נאשמים 1 ו- 2 נדונו ל- 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. נאשם 3 נדון ל- 6 חודשי מאסר והופעל מאסר מותנה בן 3 חודשים לריצוי במצטבר.

ת"פ (רחובות) 60714-08-16 **מדינת ישראל נ' גדמו**; הנאשמת הודתה ב- 5 עבירות של גניבה. הנאשמת גנבה מ- 5 חנויות שונות בקניון, באותו המועד, מוצרים בסכום כולל של כ- 4765 ₪. הנאשמת נתפסה והרכוש הושב לבעליו, הוטל עליה במסגרת הסדר צו של"צ וחתימה על התחייבות ללא הרשעה.

ת"פ (אשקלון) 47358-04-15 **מדינת ישראל נ' גלפנד** (12.10.15). הנאשם הורשע על פי הודאתו ב- 5 עבירות של גניבת מוצרי מזון ואלכוהול מחנויות סופר שונות בסכומים של מאות שקלים, 2 עבירות של נסיון גניבה, וכן באישום נוסף שכלל עבירות של הסגת גבול, היזק לרכוש והחזקת מכשירי פריצה (הנאשם הסיג ביחד עם אחר למפעל, וגנב חוטי חשמל מארון החשמל ובכך גרם נזק. נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הופעל מאסר מותנה בן 7 חודשים כך ש- 4 חודשים ירוצו במצטבר והיתרה בחופף, כן הוטלה ענישה נלווית.

ת"פ (ק"ג) 58483-03-14 **מדינת ישראל נ' זריהן**. הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבת מוצרים מהשופרסל בשווי 983 ₪. הוטלו עליו מאסרים מותנים וענישה נלווית.

ת"פ (ראשל"צ) 25186-08-13 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ**. הנאשם הורשע ב- 3 אישומים של גניבת בקבוקי שתיה חריפה מבתי עסק, נדון ל- 5 חודשי מאסר, והופעל מע"ת של 8 חודשים שהופעל בחופף וענישה נלווית.

19. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של תקיפה סתם מלמדת כי העונשים נעים ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר.

ראו רע"פ 1026/16 **שחר חלפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 36931-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון**) רעפ 297/15 **דניאלברנסון נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1402/15 **אוריטלינ' מדינת ישראל**; רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175/14 **אילןפחימהנ' מדינת ישראל**; רע"פ 6756/14 **יצחקבןחמוני מדינת ישראל**; רע"פ 8820/13 **אליהוקשתנ' מדינת ישראל**; רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8176/12 **חדד ראהב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3389/11 **מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל**.

20. לאור כל האמור, ולאחר שנתתי דעתי בכל אחד מהאירועים לעבירות המיוחסות, לאופן ביצוע הגניבה, להיקף הרכוש שנגנב, לחלקו של הנאשם בכל אירוע וליתר הנסיבות של ביצוע העבירות, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם הוא כדלקמן:**

בתיקים 42328-10-14, 62100-03-15, 19368-02-16, 57298-01-18 מתחם העונש ההולם נע בין 0-6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית לכל אחד מהתיקים.

בת"פ 13446-06-14 0-9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 10012-10-15 1-8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 52121-12-17 : (לעבירת קשירת הקשר לא יקבע מתחם נפרד, אלא היא תילקח בחשבון באישומים

השונים). אישומים 4, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 28, 31 : מתחם העונש ההולם נע בין 0-6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית לכל אחד מהאישומים.

אישום מספר 32: 0-5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

אישום מספר 34: 1-10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

האם קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום?

21. לא מצאתי הצדקה לסטות לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, אף לא משיקולי שיקום. "אכן האינטרס השיקומי הוא רב ערך ותורם רבות לנאשם, כמו גם לחברה בכללותה, ועם זאת, מדובר בשיקול אחד מתוך מכלול שיקולי הענישה...". (רע"פ 189/15 **עומר כהן נ' מדינת ישראל** (21.05.15)).

22. כפי שפורט באריכות לעיל, שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה בעבר להתמיד במסגרות טיפוליות ובצו מבחן שהוטל עליו, התקשה להתייחס לכך שנפתחו נגדו תיקים נוספים בעת שהיה בקשר עם גורמי הטיפול ולקחת אחריות על מצבו. שירות המבחן העריך כי הנאשם אינו פנוי לתהליך בחינה עצמית ביקורתית, בחינה שמהווה תנאי ראשוני בעריכת שינוי, ולפיכך לא המליץ על העמדתו של הנאשם במבחן, ואף לא המליץ על הארכת המאסר המותנה.

גם בתסקיר האחרון שהתקבל ביום 30.5.19 חזר שירות המבחן וציין כי הנאשם עדיין מתקשה לקבל אחריות למעשיו ולמצבו, וכל עוד אינו בשל לבחון באופן מעמיק את מאפייניו האישיותיים ואת בחירותיו, אין מקום להמלצה טיפולית. לפיכך, שירות המבחן סבר כי יש מקום להמשיך ולעקוב אחר מוכנותו לערוך תהליך שינוי מהותי, ולשם כך המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון למשך 5 חודשים.

23. בגזרי הדין הקודמים שניתנו בעניינו של הנאשם, סטה בית המשפט לקולה משיקולי שיקום, ועל אף שהנאשם חזר לבצע עבירות רכוש רבות, פעמיים הוארך וחודש המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו (ועל כך יורחב בהמשך), תוך מתן דגש לשיקולי שיקומו של הנאשם, ועל מנת שלא לפגוע בהליך השיקומי שעבר הנאשם.

על ההליך השיקומי שעבר הנאשם ראו למשל דבריו האחרונים של הנאשם מיום 23.6.15, בתיק 7,48370-10-11, ימים לפני שנגזר דינו והוארך המאסר המותנה שהיה כבר אז חב הפעלה:

"אני עברתי טיפול מאוד ארוך. המשפחה, הילדים אנחנו בקשר עם קצינת המבחן. היום בשעה 5 יש לנו תכנית שנקראת צלצולים. אני ואשתי הולכים ויש לנו כמו מפגש כזה בן שעה וחצי, פעם בשבוע, כל יום שלישי וכל יום שלישי אני גם נפגש לבד. עברתי טיפול, אני עובר טיפול מאוד מאסיבי, עובד, משתלב איתה בשיחות, נותן שתן ועברתי דרך מאוד רצינית."

אלא, שריבוי העבירות עליהן נותן היום הנאשם את הדין, עבירות שביצע הן במהלך ההליך השיקומי והן לאחר סיומו, מעיד על כך שהנאשם לא ערך שינוי של ממש בחייו, ולא השתקם.

24. בתיקים שבפני, התקבלו תסקירים שנפרסו על פני שנתיים, ובסופו של יום, גם בחלוף שנתיים, הנאשם עדיין מתקשה בבחינה ביקורתית של התנהלותו.

בנסיבות אלו, לא מצאתי להעתר לבקשת ההגנה, לדחות את הדיון ב- 5 חודשים נוספים על מנת לבחון, כפי שהציע שירות המבחן, האם במהלך החודשים הללו יבשיל הנאשם לבחינה מעמיקה של התנהלותו, באופן שניתן יהיה להתחיל בהליך טיפולי משמעותי.

אני סבורה כי במכלול נסיבותיו של הנאשם, גם אם בעוד 5 חודשים יבשיל הנאשם לצורך שילוב בהליך טיפולי משמעותי, אין הצדקה בעניינו להטיל עליו בזו הפעם ענישה בעלת אפיק שיקומי, ענישה שהוטלה עליו בפעמיים הקודמות והכזיבה, ענישה שחורגת חריגה של ממש ממתחם העונש ההולם.

25. בפסק דין שניתן אך לאחרונה, בע"פ 1229/19 **יפתח סלומינסקי נ' מדינת ישראל** (17.06.19), חזר בית המשפט העליון על הכלל לפיו יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום:

"אמנם כן, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מורנו כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה ההולם אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". ואולם, נקבע לא אחת כי יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בתוך כך, נקבע כי יש לבחון, בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת אשר הובילה אותו לביצוע העבירות .. כן נקבע, כי יש לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ולסטות ממתחם הענישה ההולם רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, לסטות ממתחם הענישה ההולם ..."

26. בעניינו של הנאשם, לאחר שהנאשם נדון בעבר פעמיים לענישה שיקומית, לאחר שבעבר עמד בקשר תקופה ממושכת עם שירות המבחן, וגם בתיק זה עמד בקשר עם שירות המבחן, ואף על פי כן המשיך וביצע עבירות רבות, לא ניתן לומר כי זהו המקרה הנדיר בו קיימים סיכויי שיקום כה מובהקים, המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

הפעלת המאסר המותנה

27. ב"כ הנאשם ביקש, כאמור, להימנע מהטלת עונש מאסר על הנאשם, לחדש פעם נוספת את המאסר המותנה, או לכל הפחות להפעילו בחופף לכל עונש מאסר שיוטל, זאת הן בשל שיקולי שיקום והן בשים לב לעובדה כי התנאי הוטל על עבירה שבוצעה לפני 14 שנה, וכי העבירה שמפעילה את התנאי בוצעה לפני למעלה מחמש שנים.

28. לאור טיעוני ההגנה, ולמען הסדר, מצאתי לנכון לפרט את **גלגוליו הרבים של המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם:**

ביום 22.10.06 נדון הנאשם בבית המשפט השלום בירושלים בתיק 3562/04 בגין צירוף של 7 אישומים שעניינם: גניבה, הונאה בכרטיס חיוב, הכשלת שוטר ותקיפת שוטר, ל- 18 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה של 8

חודשים במצטבר שהיה תלוי ועומד אותה עת, כך שסך הכל נדון למאסר של 26 חודשים, כמו כן **הוטל על הנאשם מאסר מותנה בן 10 חודשים**, בר הפעלה בגין עבירות גניבה ועבירות נוספות, וכן הוטלה ענישה נלווית.

ביום 12.11.06, בע"פ 30637/06 התערב בית המשפט המחוזי בירושלים בעונשו של הנאשם, באופן שחפף את התנאי שהופעל למאסר בפועל שהוטל, אך לא התערב ברכיב המאסר המותנה בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם.

29. ביום 30.11.2010, נדון הנאשם בבית משפט השלום בתל אביב בתיק 5715/08 על עבירות של גניבה, גניבת כרטיס חיוב, הונאה וניסיון הונאה. בית המשפט הורה על **הארכת המאסר המותנה בן ה- 10 חודשים למשך שנתיים**, כמו כן הטיל על הנאשם 450 שעות של"צ וענישה נלווית.

ביום 25.6.12 ולאחר שהנאשם לא השלים את מלוא שעות של"צ, הפקיע בית המשפט את צו השל"צ, ובמקום 115 השעות שנותרו לריצוי, הטיל על הנאשם קנס נוסף בסך 3000 ₪.

30. ביום 30.6.15 נדון הנאשם בבית משפט השלום באשקלון בתיק 48370-10-11 על עבירות של ניסיון גניבה ואיומים, וצירף שני תיקים נוספים: ת"פ (ירושלים) 55534-05-12 (עבירות של הסגת גבול וגניבה) ות"פ (רחובות) 11431-03-12 (עבירה של גניבה).

בית המשפט **חידש פעם נוספת את המאסר המותנה חב ההפעלה למשך שנתיים** מיום גזר הדין, הטיל על הנאשם 250 שעות של"צ, העמידו במבחן למשך שנה והטיל עליו ענישה נלווית.

בית המשפט בנימוקיו ציין:

"מבלי להתעלם מחומרת העבירות שביצע הנאשם, מריבוי העבירות וביצוען בצוותא חדא תוך תכנון מראש ומעברו הפלילי של הנאשם, הרי שלמקרא תסקירי שירות המבחן לא ניתן להשתחרר מהרושם שהנאשם מבקש להתנתק מהעולם העברייני לשקם את עצמו ולשוב לחברה כאדם נורמטיבי. הנאשם עבר כבר דרך בהליך משמעותי ונרחב שנמשך כבר כשנתיים והנני סבורה שיש לעודדו להמשיך ולילך בדרך זו.... התרשמתי כי הפעלת המאסר המותנה, בן עשרה חודשים, המחייבת מאסר הנאשם מאחורי סורג ובריא, עלולה לפגוע בדרך המשמעותית שעבר הנאשם במסגרת ההליך הטיפולי שהחל כבר בשנת 2013 ולהחזירו למעורבות בעולם הפלילי. דווקא הארכת המאסר המותנה, תוך הטלת עונשים נלווים כצו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור, מתיישבת עם האינטרס הציבורי של שיקום הנאשם....

יש לקוות שהנאשם ישכיל לנצל את היד שהושטה לו וימשיך ויתנתק מהעולם העברייני" (ההדגשה לא במקור - נ.ח.)

31. כפי שעולה מהתיקים שמונחים בפני, תקוותיו של בית המשפט קמא נכזבו. דומה כי הנאשם לא התנתק מהעולם העברייני.

לא זו בלבד שבמהלך אותו הליך פלילי שהתנהל בתיק 48370-10-11 ובעודו מצוי בקשר טיפולי עם שירות המבחן, ביצע הנאשם את העבירות המיוחסות לו בתיקים 42328-10-14, 13446-06-14, 62100-03-15, 19368-02-16, 10012-10-15 עליהם נותן את הדין היום, אלא שמיד לאחר שנדון לצו מבחן, ובעוד הצו בתוקף, ביצע הנאשם את העבירה נשוא אישום 32 בתיק 52121-12-17 ותקופה קצרה לאחר שהסתיימה תקופת המבחן חזר לבצע עבירות רכוש רבות, המיוחסות לו בתיקים 57298-01-18 ו- 52121-12-17.

32. בעניינו של הנאשם, מאחר שקבעתי כי אין הצדקה בעניינו לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אף

לא משיקולי שיקום, נדמה כי מתייטר הצורך לדון בשאלת הארכת המאסר המותנה, שכן הארכת תנאי אפשרית רק כאשר לא מוטל עונש מאסר בגין העבירה הנוספת.

למעלה מן הצורך מצאתי לציין כי בעניינו של הנאשם לא מתקיים התנאי המהותי שעומד מאחורי הרציונל של הארכת המאסר המותנה, הקבוע בסעיף 56 לחוק העונשין, קרי: "לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי", קל וחומר מאסר מותנה שכבר הוארך פעמים והארכתו אפשרית אך בהתאם לסעיף 85 לחוק העונשין.

ראו בעניין זה פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4654/03 ווליד נ' מ"י:

"עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמטתו מאחורי סורג ובריש כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ... המאסר המותנה הינו אם כן בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפייה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר".

33. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מן הראוי להאריך את התנאי, או לכל הפחות להפעילו כולו בחופף למאסר שיגזר עליו, בשל העובדה שהמאסר המותנה הוא בגין עבירה משנת 2004 אשר מופעל בגין עבירה שנעברה למעלה מלפני 5 שנים.

ראשית, אין זה נכון שהמאסר המותנה מופעל רק בגין עבירה שנעברה לפני למעלה מ- 5 שנים:

העבירה נשוא תיק 19368-02-16 נעברה בשנת 12.2.12 בתקופה בה היה התנאי בתוקף מכח ההארכה הראשונה.

העבירות נשוא תיק 57298-01-18 שנעברו בתאריכים 19.1.17 ו- 7.2.17 כמו גם העבירות באישומים 14, 15, 17, 20, 22, 23, 28, 31 בתיק 52121-12-17 (שנעברו בין התאריכים 13.10.15-22.6.17) נעברו בתקופה בה היה התנאי בתוקף מכח החידוש השני של התנאי.

כך שבפועל 11 עבירות מאלו שעליהן נותן עתה הנאשם את הדין מפעילות את התנאי, כשהאחרונה שבהן מלפני כשנתיים.

שנית, העובדה שהמאסר המותנה הוטל בגין עבירה משנת 2004 ומאז לא הוטלו מאסרים מותנים נוספים נעוצה אך ורק בעובדה שבתי המשפט פעם אחר פעם נתנו לנאשם הזדמנות לחזור למוטב, מתוך תקווה שיחדל מביצוע עבירות, ונמנעו מהטלת עונשי מאסר לרבות מאסר מותנה אלא הורו על הארכת וחידוש התנאי.

ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם, והעובדה שהפעלת המאסר המותנה נדחתה פעם אחר פעם אינה מקימה בנסיבות המתוארות עילה עצמאית, בשל "חלופי הזמן" או כל הצדקה אחרת מכל מין וסוג, להימנע בזו הפעם מהפעלת המאסר המותנה.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

34. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם נותן את הדין בגין 7 כתבי אישום שונים ובהם ריבוי עבירות ממועדים שונים, עבירות שהתפרסו על פני למעלה מ- 5 שנים.

35. הגם שחלפו שנים רבות ממועד ביצוע חלק מהעבירות, לא מצאתי ליתן משקל לחלוף הזמן אשר נבע בעיקר מהתנהלות ההגנה בתיק זה. הדיונים נדחו מעת לעת לבקשת ההגנה, לצורך לימוד התיקים, לצורך מיצוי המו"מ עם התביעות, לצורך הסדרת יצוג, לצורך החלפת יצוג, לצורך צירוף תיקים מבתי משפט שונים, מעת לעת נדחו הדיונים בשל אי התייצבות הנאשם. גם לאחר הכרעת הדין הדיונים נדחו כדי לאפשר לנאשם לשתף פעולה בהליך הטיפול, כשבין לבין המשיך הנאשם לבצע עבירות, והוגשו כתבי אישום נוספים אשר גם אותם צירף לתיקים שבפניי, ובהמשך דחיות רבות על מנת לאפשר להגנה להיערך לטיעונים לעונש, להציג עדי אופי, להגיש השלמת טיעונים ועוד.

כאמור, בשים לב לכך שבמהלך השנים המשיך הנאשם לבצע עבירות (למעט מאז שוחרר ממעצר אחרון לפני כשנה וחצי, ומאז שוהה בתנאים מגבילים), לא מצאתי ליתן משקל לחלוף הזמן.

36. כן מצאתי להתחשב, במידה מסויימת, בגזירת העונש בתיק 19368-02-16, בשל השיהוי בהגשת כתב האישום, בשים לב שכתב האישום הוגש 4 שנים לאחר ביצוע העבירה, ולא הוצג בעניין זה כל הסבר.

כידוע, שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום עשוי להביא להקלה בעונשו של נאשם וכי "היקף ההתחשבות בשיקול זה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות העניין ולשיקולים רלבנטיים אחרים, כאשר נאשם יופטר מעונש מאסר בפועל בגין התמשכות הליכים בעניינו רק במקרים קיצוניים" (ע"פ 5822/08 טרייטל נ' מדינת ישראל, פסקה 37 (12.3.09); (ע"פ 8421/12 ינון בן חיים נ' מדינת ישראל (29.9.13)).

37. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו ולהודות במיוחס לו, בחר לצרף תיקים, ו"לנקות שולחן", הגם שכאמור, במהלך "ניקוי השולחן" נפתחו תיקים חדשים אשר צורפו גם הם. בשים לב לכמות העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, הרי שלקחת האחריות מצידו מהווה חסכון משמעותי בזמן שיפוטי ויש לזקוף זאת לזכותו.

38. זקפתי לחובת הנאשם את הרשעותיו הקודמות. לנאשם 7 הרשעות קודמות הכוללות עבירה של איומים, 2 עבירות של נסיון לגניבה, 13 עבירות גניבה, עבירה של הסגת גבול פלילית, 2 עבירות נסיון להונאה בכרטיס חיוב, 7 עבירות הונאה בכרטיס חיוב, 5 עבירות גניבת כרטיס חיוב, עבירה של ביצוע עבודות ללא היתר, 2 עבירות תקיפת שוטר בעת מלוי תפקידו, עבירה של הפרעה לשוטר, עבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון ועבירה של בריחה ממעצר.

הנאשם נדון בעבר לשני עונשי מאסר בפועל לתקופות של 3 חודשים ו- 18 חודשים.

הנאשם ביצע את העבירות כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה בן 10 חודשים שלא היה בו כדי להרתיעו.

39. לקחתי בחשבון את מאמציו של הנאשם לשתף פעולה בהליך טיפולי, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.

הנאשם הביע רצון בפני שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי, ואף פנה בשלב מסוים מיוזמתו, למרכז לטיפול בנפגעי סמים. לקחתי בחשבון את רצונו של הנאשם להשתקם ולנהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם כאמור, הגיש לבית המשפט תלושי שכר ומכתב ממעסיק, המלמדים על כך שהנאשם עובד במקום עבודה מסודר החל מינואר 2019, ללא בעיות משמעת ולשביעות רצונו של המעסיק.

ועם זאת, לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי יש פער בין הצהרותיו של הנאשם לבין התנהלותו, וכי בפועל, ועל אף ששולב בהליך טיפולי משך שנים, לא ערך עד כה שינוי באורחותיו, המשיך לבצע עבירות, ועדיין אינו בשל להליך טיפולי משמעותי.

40. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעולות מטיעוני ההגנה, מדברי הנאשם ומתסקירי שירות המבחן. את היותו נשוי ואב ל- 4 ילדים, את העובדה שמצוי בחובות על רקע התמכרותו להימורים, את היותו בהליך של פשיטת רגל, את העובדה שהשתמש בסמים אך בתקופה האחרונה מסר בדיקות נקיות משרידי סם. לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ועל משפחתו.

41. לקחתי בחשבון את העובדה שבגין התיק האחרון שצורף שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה משך כחודשיים, ולאחר מכן במעצר באיזוק אלקטרוני משך מספר חודשים (לא הוצגו בפני נתונים מדויקים באשר למשך ההשהיה בתנאים מגבילים, מטיעוני ההגנה עולה כי הנאשם שהה כשנה בתנאי איזוק אלקטרוני, בעוד מהתסקיר מיום 18.11.18 עולה כי שהה בתנאי איזוק תקופה של כ- 9 חודשים).

42. לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם. בעניינו של הנאשם מצאתי ליתן משקל נכבד לשיקול זה, על רקע הרצדביזם. נדמה כי ענישה קודמת שהוטלה עליו לא היה בה די כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

43. לקחתי בחשבון את שיקול "אחידות הענישה".

כידוע עקרון אחידות הענישה, הנגזר מעקרון השוויון בפני החוק, מורה על החלת שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות, ובאותן נסיבות. ראו ע"פ (עליון) 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל** [08.02.2012]; ע"פ (עליון) 1142/11 **סדיר נ' מדינת ישראל** [08.02.2012].

ועם זאת עקרון אחידות הענישה אינו השיקול היחיד בעת גזירת העונש. ראו ע"פ 5195/11 **קריניאן נ' מדינת ישראל** (28.3.2012); ע"פ 10370/02 **סויסה נ' מדינת ישראל** (27.05.2003):

כאמור, בתיק 52121-12-17 הנאשם הועמד לדין ביחד עם שלושה נאשמים נוספים.

חזיזה הורשע ב- 18 עבירות גניבה ו- 7 עבירות ניסיון גניבה, לביא הורשע ב- 18 עבירות גניבה ו- 2 עבירות ניסיון גניבה, והנאשם הורשע ב- 17 עבירות גניבה ועבירה של ניסיון גניבה.

(זאת מבלי להידרש בשלב זה לשווי הגניבה בכל אישום, לחלקו של כל נאשם וליתר הנסיבות).

לביא צירף 2 תיקים נוספים שכללו 2 עבירות גניבה ונדון על כל התיקים ל - 24 חודשי מאסר.

חזיזה צירף 6 תיקים נוספים שכללו 9 עבירות של גניבה ו- 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית ונדון על כל התיקים ל- 34 חודשי מאסר (כמו כן הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר - כך שסך הכל נגזרו עליו 37 חודשי מאסר).

הנאשם צירף 6 תיקים נוספים שכללו 8 עבירות של גניבה, עבירה של הסגת גבול, עבירה של ניסיון גניבה ועבירה של תקיפה סתם. לנאשם כאמור מאסר מותנה חב הפעלה בן 10 חודשים.

על פניו היקף העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, דומה להיקף העבירות עליהן נשפט חזיזה יותר מאשר להיקף העבירות עליהן נשפט לביא.

יצוין כי מרבית העבירות המיוחסות לנאשם הן אותן עבירות שמיוחסות לחזיזה, עבירות שביצעו בצוותא חדא, הן בתיק 52121-12-17 והן בשלושה תיקים נוספים אשר משותפים לשניים.

כפי שעולה מגזרי הדין, ללביא לא היו הרשעות קודמות מסוג גניבה (אלא הרשעות על פקודת סימני מסחר) כמו כן הרשעותיו ישנות. לחזיזה היו 3 הרשעות קודמות, לרבות הרשעות רלוונטיות ואף היה תלוי ועומד מאסר מותנה בן 6 חודשים, בעוד לנאשם 7 הרשעות קודמות, רלוונטיות ותלוי ועומד מאסר מותנה חב הפעלה בן 10 חודשים.

על פניו עברו של הנאשם מכביד לא פחות משל האחרים, ונדמה כי באופן מובהק עברו מכביד יותר משל לביא.

ב"כ הנאשם טען כי קיים הבדל בין הנאשם לבין לביא וחזיזה, הבדל הנועץ בפן השיקומי, אלא שעיון בפסק הדין שניתן בעניינם של האחרים מלמד כי גם בעניינם היתה מעורבות של שירות המבחן, וכפי שעולה מגזר דינו של לביא (פיסקה 8 מגזר הדין מיום 1.5.19) לביא הביע צער וחרטה, הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אך שירות המבחן התרשם כי למרות הצהרותיו הוא אינו פנוי לביקורת עצמית. נדמה שגם בפן השיקומי אין פער כה משמעותי, הן במוטיבציה, והן בבשלות, בין הנאשם לבין האחרים ולכל הפחות בינו לבין לביא.

עיקרון אחדות הענישה, ולו בפרמטרים עליהם הצבעתי לעיל, מלמד על כך שעונשו של הנאשם נכון שיהיה דומה לעונשו של חזיזה, הגם שקל יותר (בשים לב שהנאשם לא המשיך לבצע עבירות תוך הפרת הוראה חוקית כמו חזיזה), אך חמור יותר מזה של לביא, (לאור היקף העבירות המיוחסות לו ועל רקע עברו).

נסיבותיו האישיות של הנאשם, אינן מצדיקות סטייה, ובוודאי שלא סטייה מהותית, מעקרון אחדות הענישה.

44. לאחר ששקלתי את כל השיקולים שפורטו לעיל, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם (גם ב"כ הנאשם בטיעונו סבר כי העונש הראוי הוא ברף הבינוני של המתחם, הגם שסבר כי המתחם נע בין 8-14 חודשי מאסר).

45. בהתאם להוראת סעיף 45(א) לחוק העונשין, ולאחר ששקלתי מן הצד האחד האינטרס החברתי של מיצוי הדין עם הנאשם, שיקולי הגמול וההרתעה, ומן הצד האחר האינטרס האנושי של נקיטת מידת החסד עם הנאשם, שלקח אחריות הודה והצטער על מעשיו, תוך התחשבות בנסיבותיו, והותרת פתח של תקווה לחופש ולחיים חדשים בשים לב לניסיונותיו לשקם את חייו (ניסיונות שנכון לעת הזו לא צלחו), כמו גם התחשבות בעוצמת הזיקה בין העבירות השונות, מצאתי הצדקה לחפוף באופן חלקי את המאסרים שיגזרו על הנאשם בתיקים השונים שצורפו בפני. (ראו בע"פ 3834/10 - **שמעון והבה נ' מדינת ישראל** . תק-על 2013(1), 8732; ע"פ 395/75 **צור נ' מ"י** פד"י ל(2) 589, 598; ע"פ 6867/06 **בוטרוס עזאם נ' מ"י** (פורסם בנבו).

46. בהתאם למצוות סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 שקלתי קיומם של טעמים המצדיקים חפיפת המאסר המותנה שהופעל למאסרים שהוטלו. ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 3869/09 **סלימן נ' מ"י**:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשמו". "דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".

בתיקו הקודם של הנאשם, (ע"פ (י-ם) 30637/06), הקל בית המשפט המחוזי בעונש שנגזר על הנאשם בבית המשפט קמא באופן שקבע שהמאסר המותנה שהופעל שם ירוצה בחופף למאסר שהטיל בית משפט קמא, זאת "לנוכח ההליך השיקומי בו החל המערער לפסוע, שעה שיזם צירוף כל התיקים התלויים ועומדים נגדו והחזיר את הרכוש הגנוב,..."

בתיק שבפני הנאשם החל לפסוע בהליך השיקומי, הגם שטרם החל הליך משמעותי, הנאשם יזם צירוף של כל התיקים, ועם זאת לא פעל להחזרת הרכוש הגנוב. לפיכך, לא מצאתי הצדקה להורות בזו הפעם כי כל המאסר המותנה יופעל בחופף.

כן מצאתי הצדקה, לאור הנתונים לעיל, לחפוף מחציתו של המאסר המותנה, כפי שאף טען ב"כ הנאשם בטיעונו, כפי שאף נעשה בעניינו של חזיה.

47. באשר לפיצוי, מצאתי לחייב את הנאשם בפיצוי למתלוננים בהתאם למתווה אותו אימצו חברי עת גזרו את דינם של חזיה ולביא, שביצעו את העבירות בצוותא עם הנאשם, קרי פיצוי בסך 500 ₪ לכל מתלונן.

עונשו של הנאשם

48. לאור כל המפורט אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

49. **בת"פ 42328-10-14** 2 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 19

בת"פ 13446-06-14 2 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 62100-03-15 2 חודשי מאסר בפועל

בת"פ 19368-02-16 ללא מאסר בפועל (תוך התחשבות בשיהוי בהגשת כתב האישום).

בת"פ 10012-10-15 3 חודשי מאסר בפועל

בת"פ 57298-01-18 2 חודשי מאסר בפועל

בת"פ 52121-12-17 אישום 32 - חודש מאסר בפועל

בת"פ 52121-12-17 אישומים 1, 4, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 28, 31, 34, כולם ביחד - 22 חודשי מאסר בפועל.

המאסרים שנגזרו על הנאשם ירוצו חלקם באופן חופף כך שעל הנאשם יהיה לרצות בגין כל התיקים **28 חודשי מאסר בפועל.**

50. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק פ ירושלים) 3562/04 ביום 22.10.06 ואשר הוארך בת"פ (תל אביב) 5715/08 ביום 30.11.10 וחודש בת"פ (אשקלון) 48370-10-11 ביום 30.6.15.

המאסר המותנה שהופעל ירוצה מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שעל הנאשם לרצות **בסך הכל 33 חודשי מאסר.**

מתקופת המאסר ינוכו כל ימי המעצר שריצה הנאשם בכל התיקים שצורפו.

51. אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת רכוש או אלימות.

52. הנאשם ישלם קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב לא יאוחר מיום 1.1.2021. כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

53. הנאשם ישלם פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים אשר בעניינו נגנב רכוש בפועל ולא הוחזר, בהתאם לרשימה שתעביר המאשימה לבית המשפט בתוך 60 יום מהיום. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 120 יום.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ככל שיש מוצגים אלו יושמדו/יחולטו/ יושבו לבעליהם, על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

ככל שהופקדו כספים בתיקי מ"י או מ"ת הקשורים לתיקים המצורפים, יזקפו הכספים על חשבון הפיצוי והקנס, והיתרה,

ככל שקיימת תושב לנאשם, ככל שאין עיקולים על הפקדון.

ניתן היום, ה' אלול תשע"ט, 05 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.